

TOD VLADA JAHTA

Pustila si seno in mukajoče krave,
tvoj Reks otožno laja pozno v noč,
šepavi sosed nakosi za boren koš otave,
še sam bi rabil vdano roko za pomoč.

Sediš na plaži in tranzistorji igrajo,
od jaht, razkošja in gospode v glavi ti brni,
brez žuljev bele roke vsi imajo,
in kdor je bolj pečen, kot vzor slovi.

Z ogromno torbo sedeš k Evropejcem,
iz nje domači kruh, klobase zadiše,
ošine te nasmeš, namenjen le Pigmejcem,
ti gala gostje po hotelih od konzerv žive.

Tod vlada jahta, Babilon jezikov tvojega vozla,
namesto petelinov osel brez kontrole riga,
in komaj čakaš, da spet v hlevu zarožlja veriga,
tod z našim morjem tujec se igra.

IVAN CIMERMAN

(Iz zbirke Slamnata vdova, ki izide
jeseni pri Pomurski založbi)

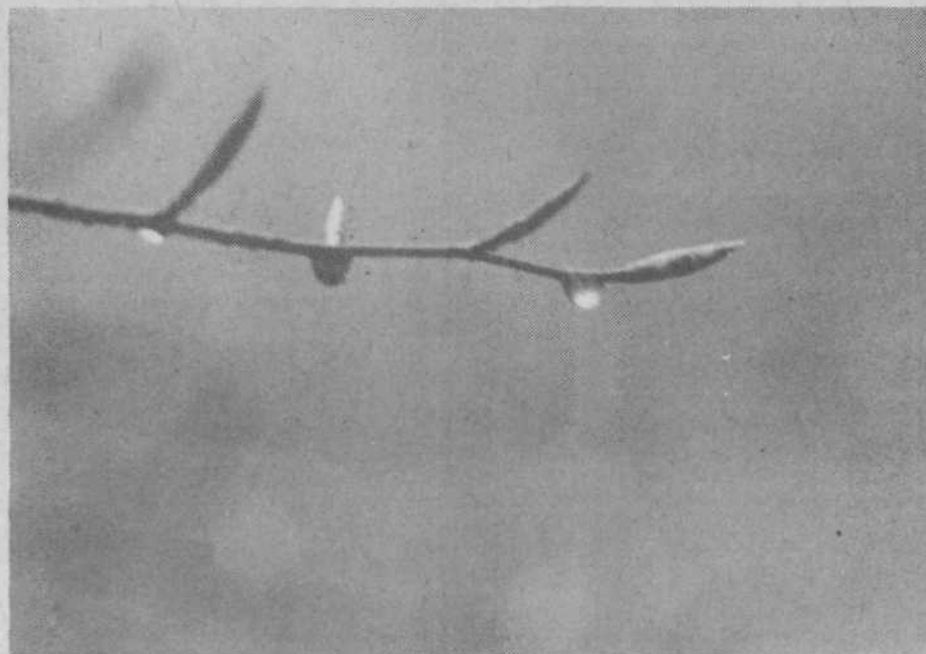

Foto Safari IV. '81 — DUŠAN JEŽ

Upokojski blok — danes

Danes je čuden dan:
mladež sosednje hiše
s kepami blata riše
nov vzorec na naše šipe;

šipe, ki stara, bolna jih roka
le s težavo pobriše,
ali pusti,
da trudne oči
zro v umazanijo naprej.

Starši in šola in vsi ljudje,
ko se jezite na našega otroka
in mu iztepavate zadnjo plat,
ste se že kdaj vprašali:
je takšna vzgoja prava?
Vam je že prodrlo v zavest,
da smo vsi samouprava?

Da so samohotne otročje norčije
ogledalo vaših zgledov?
In da za krinko ljubeznivih pogledov
na prebivalce upokojskega bloka
nemara le vzklije vaša vest?

IVAN CIMERMAN

VERA DERMATIJA

ZELENA JAMA

Na tvojih tleh odraščal sem,
igral se, skakal in v šolo hodil.
Prašna in blatna vsa,
si naselje delavcev bila.

Po cestah trava rasla je,
po ulicah luči brlele so.
Revščina je trkala
na vrata delavska.

O, Jama ti, Zelena jama,
kako se spremenila si,
kako se uredila si,
saj te spoznati ni.

Danes čista, svetla si,
ponoči vsa si osvetljena,
vsa si asfaltirana
in vsa preobnovljena.

Zelena jama delavska!
Zelena jama frontovska!
Ponosna nam ostani ti,
življenj veliko dala si
za to, kar danes imamo!

TONE FRANTAR

PESEM IZ IRAKA

Pozdrav domovini!

Daljina,
vručina.
Tužan pogled,
leden osmeh.

Pesak, prah, pustinja
svuda oko mene.
A nekde daleko su
brda zemlje rođene.

Tamo je sreća,
tamo je život —
i otac i majka,
žena i kćerka
i brat i sestra.

Tamo su jutra
topla, nježna,
a noći sveže.

Pogledi dragi,
veseli, smeli
i ljudi srećni.

O zemljo moja!
I tvoja brda
i tvoja jutra!

Pozdrave šaljem
za tvoje ljude
i tvoju decu;
za njihovu sreću!

MEVLUDIN MEMIĆ